

Királyi Hatalom

Generál Konferenciai ülés, 1901. {SpM 162.3}

Jobb szeretném, ha nem szólnék ma, nem, mert nincs mondanivalóm, mert van mit mondanom. A Világtanácsban uralkodó állapotokat és a vezető felelősségeket közel se értik meg kihatásukban, sem maguk, sem akik felelősségeket vállalnak a műben. A mű növekedik, terjeszkedik. S a világosság szavait, mellyel bárki számára szolgáltam, s melyet jó néhány ízben kifejeztem, nem mindenkinek, aki itt van, de egyéneknek; s a terv, mely szerint Isten akarja, hogy mindenki munkálkodjék, hogy sose tekintsenek egy értelmet, vagy kettőt, sem hármat, sem négyet, sem néhányat elég bölcsnek és erőteljesnek, hogy ellenőrizze vagy előírja terveinket. Sem hogy egy, két, vagy három értelmén nyugodjon ez a széles, széles mező, mely előttünk áll; hogy nem érijük el azt a magas mértéket, melyet Isten elvár tőlünk, a fontos s csodálatos igazságokkal, melyekkel foglalkozunk. Vannak értelmek, melyeket mindenestől élénkebb működésre kell készterci, mint jelenleg működnek. S értekezletünkről szólva, melyről ismét, ismét és ismét elmondják, hogy az Isten hangja, s ezért mindent a Világtanáctól kell kérdezni, s annak hangjára hallgatni jóváhagyás vagy eltiltás végett, hogy mi legyen, és mi ne legyen, a munka a különböző területein. {SpM 162.4}

Nos, a nekem adott világosság, amint azt jelképekben elem tárta az Úr: Szűk kör volt itt, s a körön belül királyi uralkodó hatalom. Itt a kijáratokat eltorlaszolták. S a munka az összes mezőn egészen más irányzatot követel meg, mint amilyennel eddig rendelkezünk. Eleget hallottunk arról, hogy "mindennek a szabályos úton kell haladni". Mikor látjuk, hogy a szabályos utakat megváltoztatják, megtisztítják és megfinomítják, s Isten pecsétje, lenyomata a szabályos utakon van, akkor a mi dolgunk megerősíteni a szabályos utakat. De mikor látjuk, hogy az Isten küldötte üzeneteket elfogadják bár, de minden a régiben marad, akkor nyilván új vért kell hozni a szabályos utakba. A szabályos utak vezetőinek teljes változást kell bevezetni, teljesen új szervezettel, s olyan bizottsággal kell rendelkeznie, mely nem fél tucat emberből áll, mely uralkodó és ellenőrző hatalom lesz, hanem azok képviselőit is magában foglalja, akiket felelős helyre állítanak iskolai érdekeltségünkben, kórházainkban. Amely munkálkodik, melyben élet van, szüntelenül munkálkodik, szüntelen növekszik, szüntelen megadja a mezőnek a tehetséget, mely belőle jött. {SpM 163.1}

Ezután azt a hasonlatot tárták elem, ahol a megnyitott mezők vannak. Hol vannak az itt, Amerikában megnyitott mezők? Hol van Kaliforniában? Hol van itt, a mű nagy szívében? S itt ez a két nagy központ - hol az új mezők megszervezéséért való küzdés, akár sokba kerül, akár nem, bármilyen módon legyen is? Istennek megvannak a maga, munkának adott kincsei. Ott vannak kincsei a hegyekben. Ott vannak kincsei minden helyen, minden országban. S mindezekben az országokban, közel és távol, ő akar fölrázó, kiterjesztő, növelő hatalom lenni. S az igazgatás, mely belülről zavarodottá válik, nem, mert bárki is helytelen, tévedett vagy tévedni szándékszik, hanem az elv helytelen. S az elvek annyira összezavarodtak, s olyan távol estek Isten elveitől. S az üzenet állandóan érkezik az elvek felől, szent, megszentelt, fölemelő, nemesítő elv minden intézményben, a könyvkiadóban s a felekezet összes érdekeltségében, a munka végzésénél mindenben - ez Isten Lelke által munkált értelmeket követel. S hacsak olyan hatalom nincs, mely tanúsítja, hogy Isten által elfogadott, végezni az elvégzendő felelősségeket, akkor habozás nélkül változásnak kell beköszönteni. Úgy hagyni elmúlni ezt az értekezletet, mint az előbbi értekezleteket, ugyanazzal a mesterkedéssel, ugyanazzal a hangnemmel és renddel - Isten őrizz (hangok: ámen). Isten őrizz, testvéreim. (hangok: ámen) Isten azt akarja, hogy minden élő, igazság ismeretével rendelkező lélek térjen eszéhez. Azt akarja, hogy minden erő megéledjen; s mi épp olyanok vagyunk, mint a halottak. Itt az ideje elébrednünk, fölkelnünk s világosodnunk, mert eljött (164) világosságunk, s az Úr dicsősége föltamadott rajtunk. Amíg ez meg nem érkezik, mindegy, hogy ma, vagy holnap rekesztjük be értekezletünket. {SpM 163.2}

Föltétlenül be kell vonnunk más értelmeket. Mikor oly értelmek vannak, melyek ugyanazon kerékvágásban, ugyanazon hangnemben fáradoznak, akkor elcsüggednek, zavarttá válnak. Ilyenekre nem bízhatunk oly roppant felelősségeket, mint amilyeneket itt igazgatni kell. Az Istentől nyert világosság szerint, ami csak az értekezlettel összefügg, legyen szent - a legszentebb. Azért, mert helyes alapokra kell fektetni az eszméket, a terveket és a munkát. Ezt az előbbit újtétek s újítgattatok az elmúlt tizenöt vagy még több éven át, s isten most változásra szólít. Azt akarja, hogy jó képességű és értelmű emberek megértsék, hogy fokról-fokra létrát kell megmászniuk, s ha megleszik, végezetül belépnek Urunk és megváltó Jézus Krisztusunk országába róla. Azt akarjuk, hogy ösvényünk az égbe vezessen, hogy az önzés minden szálát kivessük, s itt ez a munka,

melynek az Istentől nyert világosság szerint, száz százalékkal magasabban kell állnia, mint áll. {SpM 164.1}

Itt vannak ellenségeink. Itt munkálkodnak a sátáni ügynökségek. Minden munkálkodó eszköz ébredő-félben van. Hadd mondjam meg, hogy minden alkalommal ellenség nyeri el a győzelmet. Isten azt akarja, hogy ébredjünk föl, ragadjuk meg ezt a munkát, az összes emberi eszköz, s hogy fáradozzunk az ideiglenesért és az örökkévalóért. S ugyanazon a területen lépkedve át - itt vannak gyülekezeteink, embereket kellene kitermelniük, nevelve, tanítva, fegyelmezve őket. Olyanok is legyenek, akik összefognak velük itt, felelőségeket hordozva, melyek tovább mennek a mezőre, hordozzák az üzenetet a pusztá helyekre, melyek, jaj, milyen puszták. Különösen a déli mezőre, melyet alig érintettünk, annak ellenére, hogy Isten üzeneteket küldött jó néhány esztendeje. De ezt már rég megmondtuk. Érjenek már véget a megtorpanások. f1rn eddig még minden értekezlet ugyanarra a mintára készült. Ugyanaz a szövegszék hordja, s végezetül semmivé válik. {SpM 164.2}

Isten most változást akar. Nagyon ideje, hogy képesség jöjjön az értekezletre, a Világtanáccsal, itt, ebben a városban. Nem várni, míg el lett végezve, s aztán találni - nem vámi, míg az egész bezárul, s azután gyűjteni erőket, s meglátni, mit lehetne tenni. Azt akarjuk tudni, hogy mit lehetne tenni itt most, azonnal, milyen erő és értelem van jelen, melyet bevonnak ebbe a munkába, mely egyesülni fog, egyesíti erejét, és értelmesen megragadják, s akkor Isten fáradozni tud velük. {SpM 164.3}

Ez az, amit akarnak, s ti is azt akarjátok, hogy minden intézmény felelősséget hordozzon, hogy hangja legyen a mű működésénél. Határozott érdekeltségünk van ebben, s Isten azt akarja, hogy mindegyikünk olyan helyzetbe jöjjön, ahol dolgozni fogunk; hogy nem fogjuk a terhet két vagy három emberre helyezni, nem hagyjuk, hogy ők hordozzák az egészet. Irwin testvér rövidesen ott áll, hogy egyáltalán nem tud dolgozni. Támogatókra van szüksége, s már annyi ideje volt ebben a küzdelmes és csüggesztő munkában, hogy ráférne a váltás. Valakinek a helyéhe kellene lépnie, máskülönben össze fog rogygni. Ezt nem hagyhatjuk. Legyenek felelős férfiak, akik oly hűségesek, mint az iránytű a sarkokhoz. Isten próbára teszi őket, s hacsak jobb fogalommal nem tudnak előállni, hogy mi az elv, mi a megszentelt, élő, krisztusi elv, őket is le kell váltani, s másokat próbálni. {SpM 164.4}

Isten változást fog elérni. Azt akarja, hogy tudjuk, mit jelent a menny elvei szerint munkálkodni. Azt akarja, hogy tudjuk, mit jelent helyünkön állni, az őrhelyünkön. S akiknek felelőssége van, akiknek munkásnak kellett volna lenniük, és türelemmel is rendelkezni, amint Isten küldötte kijelenti: "Ugyanerre teljes igyekezetet is fordítván, hitetek mellé ragasszatok jócselekedetet, a jócselekedet mellé tudományt." Testvérek, mindnyájunknak szüksége van eme teveikre, felfüggeszteni értelmünk kamráiba, s aki cselekszi - aki ezek szerint él, soha el nem esik. "Mert ekképpen gazdagon adatik majd nektek a mi Urunknak és megtartónknak, a Jézus Krisztusnak örök országába való bemenetel." {SpM 165.1}

Isten őszinte velünk, s ó, nem tudom kimondani, mint van. Megvetésre méltó Isten szemében - megvetésre. Megtorpannak a félelem miatt, hogy nem kapnak meg mindent, amit kapniuk kellene, s ez ott hagyja az embert, ahol nem tud - ha ezt tartja a mennyei elveknek - ott hagyja az ember, ahol sose jut be a mennybe. Krisztus nemessége, nagylelkűsége, gyöngédsége, szánakozó irgalma, szeretete - olyan híjával vannak ennek, mint Gilboa halmái harmatnak, esőnek - oly híjával, s mi nem tudjuk fölírni őket belőle. Elég hangzott el, elég sokszor. Mégsem változtatott a helyzeten. A fény rájuk ragyogott, de mit sem ért el. Állítólag elfogadták; mégsem eszközöltek ki változást. Ez engem megijeszt, megrémít, mert láttam, hogy, hacsak több gyöngédség, több szánakozás, több Isten szeretete nem él - az Úr tudta, mit mond, mikor az efézusi gyülekezethez szólt: "Elvesztetted első szeretetedet", s hogy térjenek meg gyorsan, vagy eltávolítja helyéről gyertyatartójukat. Tanulmányozzuk hát végig János evangéliumát, hogy megtudjuk, mit mond Isten szeretetéről, melyet ki kell fejeznünk, de amelyet nem művelünk. S ha nem műveljük, akkor az ellenkező tulajdonságot melengetjük. Most nem ápolják intézményeinkben, a kiadókban. S mikor minden kis ravaszság által, melyet gyakorolhatnak, mellyel azt gondolhatják, hogy nyernek valami keveset, négyszeresen, sőt, tízszeresen veszítenek a kicsinyes üzletelésben, míg csak az Úr ki nem mozdítja helyéből a gyertyatartót. Ők nem tudják, mikor szolgálja az intézmény javát, de Isten tudja. Ő mindegyiküket ismeri. Az Úr segítségére kell sietniük, újjáteremtett érzelmeik, gondolkodásuk kell legyen. Isten nem ment föl bennünket, míg az itt nem lesz, amíg ezt nem tanítják minden intézményünkben. Isten komolyan gondolja, amit mond: "Változást akarok." Ismét ugyanaz fog folytatódni, ugyan azokkal az eszmékkel, bizottságokkal - s kis trón van itt; a király benne ül; a többiek mind

másodlagosak, akiknek az értelme sokkal élesebb, mivel nem munkálkodtak ezen a szűk, önhitt, beképzelt síkon. {SpM 165.2}

Nagyon-nagyon helytelenítem ezt az állapotot. Nem akarok ugyan szólni, de hallgatni sem merek. Érzem ezt az állapotot. Azt hiszem, ki kell nyújtani kezünket Isten gyöngédsége után, megtörni szívünket előtte. S ha eljuttok oda, ahol világosan fölismeritek ezeket, látni fogjátok, hogy Isten gyűlöli az önzést. Mikor önzést hozzuk ügyébe, ez százszor súlyosabbá teszi a gonoszságot. Mikor behozzuk az önzést, mintha a mű javára tennénk, akkor egyáltalán nincs javunkra. Isten szégyell benneteket ezek miatt. {SpM 166.1}

Jézus Krisztus képviselőivé kell lennünk, jellemének képviselőivé. Úgy tegyük ezt, hogy a cselekvés minden vonalán megvalósítjuk az élő elveket, mindenhol, minden országban, minden helyen, melynek valami köze van Isten szolgálatához. Az Úr nem fogad el közönséges tüzet. Azt akarja, hogy vegyetek általa gyújtott szent tüzet. Azt akarja, hogy munkálkodjatok, s ez a tűz megemészt minden közönségességet, mértéktelenséget, minden önzést, hitvány elgondolást, szabadosságot, mindezt a gonosz tisztátalanságot. El akarja venni ezt a néptől, mert népet próbál alakítani, hogy helytálljon a közvetlen előttünk álló, utolsó nagy viszályban. S mikor mindenki Istenben lesz elejtve, akkor az Úristen jelenik meg, nem az én, nem az önzés. Megjelenik, mert ő mindenható munkás, s mikor szűkkeblűséggel, önhitt eszméitekkel, tervkovácsolással, elmarkolással gondoltok javítani isten tervein, úgy vélve, hogy nyerni fogtok valamit - s ha nem tanulatok ennél jobbat, akkor tanuljatok. Isten azt akarja, hogy a bizottságokat, melyek oly régóta intézik az ügyeket, mentsetek föl tisztségük alól, s lehetőségük legyen menteni életüket, s lássák, ki tudnak e jönni a kerékvágásból, melyben vannak - melyre nincs reményem, hogy kijönnek, mert a Szentlélek már az előbb munkálkodott és munkálkodott, de a király most is ott van. {SpM 166.2}

Az Úr az ő Lelkét akarja beárasztani. A Szentlelket akarja királyként. Nem akar látni semmi nyereszkeskedést. Ne nyereszkesdjünk kívülállókkal szemben, sem olyannal, aki Istent próbálja szolgálni, aki minden erejével az Urat próbálja szolgálni, aki idehozza tizedét, hogy eltartsa az ige szolgálatát. Az Úrnak kincstára van, s a kincstárt a tizeddel kell fönntartani. A tized legyen szent, tegyen Isten tizede, s legyen olyan bőkezű, hogy nemes nagyvonalúsággal eltartja a művet, mindenki úgy viselkedve tisztjében, hogy az egész nép bizalma megalapozódjék bennük, s ne féljenek, hanem mindent nappali világosságban lássanak, amíg kapcsolatban nincsenek Isten munkájával és a néppel. Tudom, hogy férjem így szokott munkálkodni. Leült azzal, akiről azt gondolta, hogy jó az ítélőképessége, majd másikkal, harmadikkal - ez még akkor volt, amikor az ügy fiatal volt. Nem gondolta, hogy egymaga tudja hordozni a főtanácsot. De itt voltak neki az emberek, a bizottságok, melyeket mindenünnen beszervezett. Ez nem csupán Battle Creeken volt így, hanem máshol is, hogy akik felelősséget éreztek a munkáért, hazautaztak, még nagyobb felelősséget érezve. A helyes irányvonalak szerint kell hordozni azt, a mű irányvonalai szerint, tiszta ártatlanságban, szentségben, fölemelve, összetartozással, Isten dicsőségére. Az történet, ami mindenkit örömtelivé és büszkévé tesz, hogy Isten nekünk adta az előjogot, hogy Jézus munkatársai legyünk. {SpM 166.3}

Rendelkezésekre áll minden hatalom, melyet ígért nekünk, mikor elköteleztük magunkat Istennek. Az a hatalom, hogy a menny minden szükségesről gondoskodott, Isten kegyelmének minden gazdagságában részesíti a mű munkásait. Mindnyájan teljesen Istenre támaszkodnak, Istentől függenek, s mikor kihagyjuk Istent számításainkból, mikor kihagyjuk Jézust számításainkból, s engedjük, hogy velünk született és magunkra vett jellemvonások tegyék be lábukat, akkor sikamlós talajon állunk. Akkor nem sima, hanem göröngyös ösvényt készítünk, hogy a sánta letérjen az útról - amit nem engedhetünk meg magunknak. Túl sokba került a mennynek, hogy nekünk adja Jézust. Túl sokba, hogy levegye királyi palástját, koronáját, lelépjen magas parancsnoki tisztjéről; hogy az étet és dicsőség fedelme emberré legyen, hogy jobban egyesítse az emberit az istenivel, hogy lépő kő legyen az embernek, melyre ráléphet, hogy előnyös talajon álljon Isten előtt. A jó illat következtében - mert Isten szent, magasztos jelleme itatja át az élet kenyerével táplálkozó, s az üdvösség vizét ivó lélek életét. S aki Krisztussal táplálkozik, aki elfogadja és gyakorolja szavát, annak örök élete lesz. Az örök élet benne van, mert ő Krisztusban van és Krisztus is őbenne. Így tárja ezt elénk. De ahol azt tartják, hogy "nem törődök ezzel; homlokegyenest ellenkező irányban haladok a törvénnyel, melyet Isten adott igéjében; nem kérem őt, hogy az én szavamat fogadja el, nem kérem, hogy azt cselekedje," {SpM 167.1}

Teljesen tegyétek félre White testvérnőt. Sose idézzétek szavamat, mígnem engedelmeskedtek a Bibliának. Mikor a Bibliát teszitek táplálékká, italtokká, s jellemetek alkotórészévé, mikor eddig juttok, jobban tudjátok,

mint fogadjatok el Istentől tanácsokat. Itt a drága ige, fölmagasztaltan ma előttetek. Ne törődjetelek velem, mit mond White testvérem, hanem mondjátok: Így szól Izrael Ura, Istene, s tegyétek pontosan azt, amit Izrael Ura tesz s mond. {SpM 167.2}

Krisztus mondja: "Én az Atya cselekedeteit cselekszem." Nos, a cselekedetek, érzületek és elvek, melyeket láttunk, hogy Isten tanúsított, egymással, Krisztus vérenek megváltottaival való bánásmódunkban - gondoljatok erre, gondoljatok bele. Itt vagyunk, Urunk és megváltó Jézus Krisztusunk vérenek megváltottai. Csak gondoljatok bele. Az életébe került. Megfeszítették értünk, s mégis itt vannak az eszközök, melyeket Isten akar, hogy itt álljanak közvetlen mellette, az eszközök, melyeket Isten közvetlen a menny mellett akar látni, hogy álljanak - hogy ott álljanak, ahol dicsőségének fénye félreérthetetlen sugarakkal rájuk ragyoghat, s ők tudják, hogy a menny világossága velük van. Ez nem érzélem, hanem élő hit, mely az élő ige alapul, az élő Istenen és az Üdvözítőn, aki József sírja fölött hirdette: "Én vagyok a föltámadás és az élet." {SpM 167.3}

Azt akarja, hogy táplálkozzatok elveivel, éljétek elveit - de akik most ott vannak, sohasem fogják ezt értékelni. Megvolt a vizsgájuk, megvolt a próbájuk, megkapták a figyelmeztetéseket, s most változásnak kell beköszönnie. Adjatok lehetőséget, hogy kimenjenek és Lássák, mit jelent isten kegyelmében küzdeni, mint némely munkása teszi. Hadd lássák, mit jelent fölépíteni. Menjenek a föld pusztá helyeire. Lássák meg, miből áll semmiből alapozni meg valamit. Akkor megértik, hogy Istennek szolgái vannak, gyülekezete, melyet a földön megalapozott. Sok tagból álló, de egy test, hogy a munka minden részében az egyik résznek úgy kell működnie, hogy a másikkal kapcsolatban áll, s az is másik résszel, és még másik résszel. Ezeket a menny aranyláncával köti össze, hogy ne legyen semmiféle király közöttük. Ne legyen senki emberfia, akinek joga legyen így szólni: Nem, nem mehetsz oda. Nem támogatunk, ha odamész. Miért, mi közötök a támogatáshoz? Tán ők teremtették elő a javakat? A javak a néptől jönnek. Az Úr megmondta, hogy utasítsam a pusztá, ínséges mezőkön levőket, hogy forduljanak a néphez, tárják föl szükségleteiket, s vonják be az egész népet, hogy ott fáradozzanak, ahol van min fáradozni, hogy fölépítsék a munkát mindenhol, ahol tudják. {SpM 168.1}

Munka vár elvégzésre. S tudni akarjuk, hogy végzitek-e ezt a munkát a bizottságokkal. A bizottságok itt vannak, de hol vannak az emlékművek? Amint végigtekintünk a népes városokon, hol vannak az emlékművek? Megkérdem, hol vannak a gyülekezetek, melyeket megalapítottak Istent dicsőíteni? Hol vannak a munkások? Hálákat adok Istennek, hogy folyik a munka, s hálákat adok az egészségügyi lélekmentésért, s minden lélekért, mely tanításban részesül az Úr Jézus Krisztus örömeiből. Isten hívni fog benneteket. Istennek helye van számotokra. S akik bármi vonalon fiataljainkért munkálkodnak iskoláinkban, kórházainkban, vagy bárhol, egyetlen kavicsot se tegyenek útjukba! Az Úr kinyilatkoztatta, hogy fáradozni fog a fáradozókkal. {SpM 168.2}

Istennek vagytok munkatársai. Hol vannak a gyülekezetek? Fájt a szívem, mikor Kaliforniában voltam. Fiatal emberek utaztak körbe és körbe a gyülekezetekben, de hol az erő, hol az erő megnyitni számukra a mezőket, így szólni: Itt vagyunk. Nem hogy azokkal maradjunk, akik ismerik az igazságot. Itt a mező, mely mit sem tud az igazságról. Ezt kell megtéríteni és tanítani, nevelni, amennyire csak engedelmességek az igazságnak. El kell hinteni az igazság magvát. Emeljétek föl fejeteket, mert a mezők megérték az aratásra. Az Úr azt akarta, hogy néznék meg, azt akarta, hogy lássák, s azt akarja, hogy minden egyesetek lássa meg és töltsen meg kezét teltig. De akik csak körbe-körbe utaznak, hogy a gyülekezeteket gondozzák, azzal segítsen benneteket Isten, hogy megadja nektek az üzenet lelkületét, hogy lelketek lelkek után vágyódjék, s nem engeditek ki őket kezeteiből, míg meg nem térnek. Ezt a munkát szeretnénk végezve látni. Ennek a lelkületnek kell bejönni, s mindenkit megragadni minden egyházterületen, melyet vezetnek, olyannyira, hogy fölmagasztalják a világosságot, melyet föl kell magasztalni - az egészségügy megújulását - önmegtagadás, vagyis lemondás, és önfeláldozás által magasztalják föl. {SpM 168.3}

Ó, én lelkem, mely igen bántott, hogy köveket szórtak az útba felőlem. Azt mondják, hogy White testvérem ezt tette, azt tette, például, hogy sajtot evett, tehát mindenkinek szabad sajtot fogyasztani. Ki mondta nekik, hogy sajtot ettem? Sosincs sajt az asztalomon. Egy ízben Minneapolison egyszer vagy kétszer megkóstoltam, de ez egészen más, mint étrendem részévé tennem. Egyszer-kétszer nagyon keserű fűszernövényt is kóstoltam, mégsem tenném étrendem részévé. De ott volt ez a rendkívüli eset Minneapolis-ban, mikor nem tudtam mást szerezni, volt néhány nagyon kis darab sajt az asztalon, s testvéreim ott voltak. Egyikük azt mondta, hogyha keveset fogyasztanék belőle, állapotom megváltozna, így ettem. Megettem egy kis szeletet, s nem emlékszem, hogy másodszor is hozzányúltam volna. {SpM 169.1}

Másik azt mondja: "White testvérnő teát iszik, tehát mi is ihatunk." Melyik testvérem mondta ezt? Ki hallotta valaha is ezt tőlem? Sosincs tea a házamban és senki elé sem teszek teát. Húst sem ettem évek hosszú sora óta. {SpM 169.2}

Valaki azt mondhatja például, hogy White testvérnő nem eszik húst. "Azt akarom, hogy te se egyél húst, mert White testvérnő nem eszik." Nos, lyukas garast sem ér az ilyen. Ha nincs jobb meggyőződésed, mint hogy White testvérnő nem eszik húst, lyukas garast se adnék egészségügyi megújulásodért. Azt akarom, hogy mind méltóságotokba álljatok, egyéni Istennek szenteltségeken, hogy a lélek temploma Istennek szentelt. Aki beszenyezi Isten templomát, megrontja azt az Isten. Azt szeretném, ha fölismernétek ezeket, és senki fiát sem tennétek meg méretéketeknek. {SpM 169.3}

Erre van szükségetek. Testetek van, csodálatos alkotás, s azt akarjátok, hogy ezzel a testtel, óh, mely igen gondosan bánjatok. Láttam, az Úr megmutatta nekem, a legfinomabb gépezet van a testben. A jót is túlzásba vihetjük, mint például, túl sokat beszívni, felfújni magunkat. Isten nem azért alkotta az értékes szerveket, hogy léggömbként fölfújjuk. Nem erre alkotta. Azt akarja, hogy minden élő lélek, mint Isten élő gépezetével bánjon a gépezettel, hogy tökéletes rendben tartsák, hogy az értelem ereje rendben legyen. Az agynak működni kell, s minden terhelés, melyet a gyomorra hárítasz, melynek nem lenne szabad a gyomorban lennie, beködösíti az agyat. Ha így mész be az értekezletre - ha bőségesen befalatozol és elhanyagolod a testmozgást, majd bejössz az összejövetelekre, álmos leszel, eszméid semmire sem jók, s nem tudod, valójában mihez járulsz hozzá. {SpM 169.4}

Isten azt akarja, hogy minden jelenlevő éberebb legyen, hogy Isten átalakító hatalmában részesüljön. Sosem hivatkozzatok White testvérnőre, nem kérek rá, hogy rám hivatkozzatok. Isten azt mondta, hogy bizonyágtételemet habozás nélkül hordozzam az értekezleten. Senkit se próbáljak meggyőzni, hanem az a föladatam, hogy az igazságot az emberekre bízom. Akik Isten igéjében megtalálták az igazságot, értékelni fogják, nagyra becsülik minden nap a világosság sugarát, melyet Isten küldött a szegény, béna lelkeknek, ne hogy letérítsék őket az útról. Azt akarom, hogy sima ösvényt egyengessetek lábatoknak, hogy a sántát Le ne térítsétek az útról. {SpM 170.1}

Azt akarjuk, hogy a világtanácsban ott legyen a tehetség, melyet Isten dr. Kelloggnek adott - nem tudom, jelen van-e - {SpM 170.2}

{SpM 170}

nem látom a gyülekezeti szemüvegem nélkül. Az Úr azt akarja, hogy a legtöbbet hozzátok ki a képességekből, melyet a munka minden részében használ. Nem akarja, hogy az örömhírhirdetést és az egészség-munkát elválasszátok. Azt akarja, hogy egymásba olvadjanak, és hogy az egészségügyi Lélekmentés nevető ereje legyen az úttörő munka, a szűz barázdát hasító eke, mely ledönti az előítéletet, mely él, és semmi se dönti le úgy, mint ez. S Isten azt akarja, hogy minden lélek váll-váll mellett álljon dr. Kellogg mellett. Már csaknem kétségbe esett, s csaknem életét veszítette az ellene való állásfoglalások miatt, mert mindenki követ dobott a kocsira, hogy ne haladhasson előre. Pedig Isten azt akarja, hogy az egészség- és lélekmentő munka előrehaladjon. Azt akarja, hogy Isten műve előre haladjon. {SpM 170}

Mikor megérkeztem, nem tudtam, mit tegyek. Dr. Kellogg előzékenyen megkért, jöjjenek a házába, hadd kezeljenek egy-két hétig az értekezlet előtt, hogy részt vehessek rajta. De fölvetődött, hogy azt fogják mondani, hogy dr. Kellogg rábeszéléssel irányított. Hadd mondják, ha akarják, eleget mondták, mikor szemernyi alapja sem volt. Mégis el akartam hárítani a nehézséget, úgyhogy üzenetet küldtem: "Találjatok szállást számomra." Dr. Kellogg szívélyesen megnyitotta házát előttem, de hogy megelőzzek minden szóbeszédet, nem mentem oda. S most szállást találni számomra! Péntek este leborultam, esedeztem: "Uram, mondd meg, hová szálljak, mit tegyek? Előzőleg s még mindig beteg voltam. Azért is nem akartam Battle Creekre jönni az értekezletre, mert tudtam, hogy súlyos próba lesz. Ez a harmadik tél, melyet átélek. Először Ausztráliában, azután Kaliforniában, s a harmadik itt. Tudni lehetett előre, hogy ez megviseli szervezetemet. Azután a fűtött házak, mikor már nem kellett volna fűteni, mint Kaliforniában. De fűtöttek, s emiatt borzasztó váltólázba döntöttek, s itt is tovább beteg voltam karácsonytól. A válság akkor érkezett, mikor Los Angelesben tartózkodtam, s ott semmit sem tudtam - miután vasárnap ígét hirdettem, másnap hajnali kettőig, mikor arra

eszméltem, hogy mindnyájan engem kezelnek - s nem tudtam semmiről sem, hogy mit tettek. Ekkor a fejemben levő telítettség elmúlt, végigvonulva egész testemen. Föl sem tudtam ülni, csak feküdni. Mégsem okoztam csalódást, csak egy helyen, mióta elhagytuk Los Angeleset. Fölkeltem, lábra álltam. Az Úr hatalmas segített talpra állnom. Vucksburgon kétszer beszéltem. Nashville-en is kétszer és Memphisen egyszer. Chicagóban kétszer szóltam. Isten segített szólnom; azután ide utaztam. Azóta is ígét hirdetek, mióta ideértem. {SpM 170.3}

Látjátok, hogy félttem ettől, nem akartam fölládozni életemet, ezért azt mondtam, hogy nem tudok eljönni. Nem tudok átutazni a síkságokon. Félttem. Majdnem megolvadtak inaim, mert fűtött cső csavarodott közvetlen alattam, ahol feküdtem Ausztráliától. 'tehát azt mondtam, hogy nem tudok eljönni. Akkor azt mondták, hogy áthelyezik az értekezletet Oaklandba. De éjjel úgy szóltam hozzátok, mint most ma. Hordoztam az üzenetet éjjelről-éjjelre, akkor fölkeltem és papírra vettem. Tizenkettőkor és kettőkor keltem és írtam az üzenetet. S mikor ezeket fontolgattam, üzenet érkezett Londonból, hogy remélik, látni fognak, de nem tudnak eljönni ilyen messzire, mert nyolcezer dollárral többbe kerülne. Azt mondtam, hogy nincs ennyi fölösleges pénzünk. S ha fölládozom életemet, akkor is megkísérlem. {SpM 171.1}

Dr. Kellogg sohasem győzködött velem, hogy eljőjtek. Mikor a hideg időidőjárásról beszéltem, ezt kérdezte: Sokat számítana, ha néhány héttel későbbre halasztanánk az értekezletet? Ezt válaszoltam: Igen. Akkor gondolkodni kezdtem a tervári, miután eltávozott. Leborultunk imádkozni, megkérdeztem az Urat, hogy menjek, vagy ne menjek. Nem akartam menni. Sára is így szólt: Nem vagy elég erős, hogy elutazz. {SpM 171.2}

Miközben imádkoztam s fölküldtem kéréseimet, mint egy ízben máskor is, fényt láttam köröskörül a szobában, és virágok illatát éreztem, finom virág-illatot, s gyöngéd hang szólt. Azt mondta, fogadjam el szolgája, dr. Kellogg meghívását. Majd ezt hallottam. "Orvosomnak jelöltem ki őt. Bátorítás lehetsz számára." Ezért vagyok itt, s ezért vagyok a vendége. {SpM 171.3}

S most minden módon úgy szeretnék lenni dr. Kellogggal, amint Isten orvosának nevezett ki engem, s én meg is teszem ezt. S azt akarom, hogy testvéreim egyesüljenek. Vessétek el magatoktól a sok "azt mondják"-ot. Arra ügyeljétek, hogy az Úr mit mond. Az Úr tekintetek és ne emberi hatalomra. Ne fogadjátok el értelmüket, mert csupán emberek, semmi más, mint gonoszok. Hanem tekintetek Urunkra, Istenünkre, s ő értelmet és ismereteket ad. De tehetetlen lelkekkel ne támaszkodjatok emberre. Jellemet kell kialakítanotok egyénileg, s ez a jellem - melyre Isten minden buzdítást megad - Isten rendje szerinti legyen. {SpM 171.4}

Ehhez még hozzáfűzöm, hogy másnap éjjel nagyon boldogan aludtam el. Az egész család meglágyult, megtört. Fogalmuk sem volt, mi volt a fejekben, vagy mit láttam, de Isten Lelke ott volt velük. Mindnyájan sírtak s megtörttek, s Isten áldása megnyugodott rajtunk. Druillard testvérnő Istent magasztalta, s valamennyien a Szentlélek kitöltésében részesültünk. Az ilyen esetek becsesebbek nekem, mint Ofír aranya. {SpM 172.1}

Azt akarom mondani, hogy, a Krisztus szerelméért, egyesüljünk most. A mások hibájára mutatással nem javíthatjuk meg magunkat, sem ha azt gondoljuk, hogy ez eltakarja a mienket. Isten azt mondja, hogy szeressük egymást. Azt mondja, hogy gyűlöli a csaló mértékeket és mérlegeltek. De azt is mondja, minden bizonyágtételben, melyeket más ügyeknél adott, hogy ismer bennünket. Az Úr azt akarja, hogy a lehető legszorosabb kapcsolatra jussunk el vele. Tudjátok, hogy Kornéliusnak Péterről beszélt, hogy hol tartózkodik. Tudta, hol keresse, hogy ott lakott a takácsnál, s mindent elrendezett. Az angyal elmondhatta volna Kornéliusnak az egész üzenetet, de nem. Isten gyülekezete érintkezzék vele, s a Péterrel közölt Isten törvényét közölni kellett Kornéliussal, és egész családjával. Isten azt akarja, s ő mindenkihez szól, hogy menjünk őhozzá. Míg olyan gyöngék vagyunk, amilyenek vagyunk, máson botlunk meg. Most engedjük Urunkat, Istenünket bejönni e helyre. Adjunk, készítsünk helyet neki, s a gyűlölködés helyett kezdjük gyakorolni Isten szeretetét. Amint nagynak akarod érezni magad, máris gyűlölni kezdesz másokat. Segítsen Isten eljutnunk a helyes álláspontra, s hiszem, hogy az Úr igen jelen van. Ha nem hinném, hogy itt van, nem mondanám, amiket mondok. De hiszek benne, hogy hazavihetitek ezeket szívetekben. {SpM 172.2}

Benső szívünkát kell elvégezni itt. Nem semmit se tennetek, hanem a gyakorlatba ültetni át Krisztus elveit. S mikor a menny elvei szerint munkálkodtok, látni fogjátok Isten szabadítását. Isten azt akarja, hogy készen álljatok a harcra. Azt akarja, hogy bezárjátok a földre néző ablakokat, és a mennyre tekintőket tárjátok ki. Azt

akarja, hogy az egészségügyi lélekmentés elválaszthatatlanul egyesüljön az örömmel. Azt akarja, hogy a munka egybeolvadjon, s egyesült egész legyen a nép előtt. A dr. Kelloggban levő tehetséget akarja, az iskolában levő tehetséget, s minden más, művével és gyülekezeteivel összefüggő intézményekben levő képességet. Nem akarja, hogy ketten vagy hárman királynak rendezkedjenek be, s a többiek ez a két-három értelem igazgassa. Azt akarja, hogy bizottságok intézzék az ügyeket munkájában. S akkor az egészségügyi lélekmentés is magasabb fokra lesz fölemelve, mint eddig végezték. Ahol Isten akarja, hogy végezve legyen. Láttam, hogy némelyek készek így szólni: "Miért, miért, hisz többel rendelkeznek, mint mások Ausztráliában?" Csöppet sem volt túl sok, csak hogy eleve tízszer annyinak kellett volna lenni, mint volt, hogy megalapozzunk valamit, ami behatolás lenne, úttörő tevékenység, mely mindenüvé elvisz. Nincs értelme lezárnunk, mert elvisz mindenüvé. Az egészségügyi hittérítés mindenüvé elvisz, s megnyitja az utat az evangélium örömmel előtt. Nos, Isten nem áldott meg bennünket, mint áldott volna, ha nagyra értékeltük volna az általa folyó munkát. Hálát adok Istennek, hogy dr. Kellogg, nem süllyedtél reménytelenségbe, (ha itt vagy,) mert úgy érzem, hogy meg kell ragadjalak, s teljes erőmmel tartalak. {SpM 172.3}

De láttam a munkát, mely végezve lett. Láthatja azt bárki, s ne ismerné föl, hogy Isten munkálkodik? Ez titok előttem. Nem értem, nem tudom megmagyarázni, hogy aki valamennyire is ismeri az itt végzett munkát, azoknak kellene azt képviselni, hogy állniuk kellene, hogy jelleget adjanak a munkának, s a felsőbb osztályokért, hogy el lehessen érni őket. Mindenkinek megtisztelve kellene érezni magát Isten előtt, hogy eszközöket bízott rátok, hogy a magasabb és gazdagabb osztályokat is elérjétek. Hálát kellene éreznetek Isten iránt, a megtiszteltetésért. S a magam részéről képességem legvégső határáig meg akarom ragadni az egészség ügyet. Eddig is a tőlem telhető legjobbat végeztem az egészségügyi lélekmentés vonalán. Nem mondok többet, de segítettünk. Azt akarom mondani, hogy a legutolsó percig fáradoztunk Ausztráliában a nyomor megszüntetéséért. Nyomor volt mindenhol, amivel találkozunk. Hálát adok Istennek, hogy áldása segítségünkre volt. {SpM 173.1}

S most azt hiszem, hogy eleget mondtam. Isten szolgáinak mindenestől más álláspontra kell jutniuk. Örömhírhirdetőknek kell lenni. Egészségügyi lélekmentőnek is föltétlen lenniük kell. Értelmesen meg kell ragadniuk a munkát. El kell jutnunk a távoli helyekre. Ne gondoljátok, hogy jól végzitek, ha Isten az örömmel kapcsolatos munkát bízott ránk, s ti elejtitek az egészségügyet, s csupán az evangéliumot vizitek, akkor ne képzeljétek, hogy teljességgel lesztok megtöltve. Hiszen akkor felét végzitek annak, amit végeznetek kell. {SpM 173.2}

Az Úr mégis szeret benneteket. Magasztaljuk érte. Ragadjuk meg a munkát új utakon. Ragadjuk meg szívvel, értelmesen, lélekkel. Ne keressetek hibákat többé. Ha láttok egy sereg holttestekre váró keselyűt - semmi ilyet nem akarok. Magadat tartsd szemmel, s lesz dolgod, amennyit el tudsz végezni. Ha magaddal kötöd le magad, és megtisztítod lelkedet az igazságnak való engedelmesség által, lesz mit továbbadnod. Erőd lesz, hogy tovább add másoknak. Isten segít benneteket. Esedezem, hogy segítsen nektek, és nekem is segítsen. Segítségre vágyom és erőre. {SpM 173.3}

Ne idézzétek White testvérnőt. Senki se hivatkozzon rám, még előnyös helyre nem ér, ahol tudja, hol áll. Hivatkozzatok a Bibliára. Tele van táplálékkal, tele kövérjével. Valósítsátok meg teljesen életetekben, s akkor több Bibliát fogtok ismerni, mint eddig. Friss anyag áll majd rendelkezésetekre drága, becses, értékes anyag. Ha nem járjátok be ismét azt a területet, akkor egész megmentésre váró világot láttok. Lelkeket fogtok látni, akikért Krisztus meghalt. Kérlek, öltsetek magatokra a fegyverzetet, minden egyes darabját, s győződjétek meg róla, hogy lábatokra húztátok az örömmel előkészületét. {SpM 174.1}